

Sygn. akt I C 261/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Muszko - Adamczak
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Sznura

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W.

przeciwko J. M., M. M.

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych J. M. i M. M. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 219 367,81 zł (dwieście dziewiętnaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych i osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, jednak nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 194 326,48 zł (sto dziewięćdziesiąt cztery tysiące trzysta dwadzieścia sześć złotych i czterdzieści osiem groszy) od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;
- zasądza solidarnie od pozwanych J. M. i M. M. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 9735,23 zł (dziewięć tysięcy siedemset trzydzieści pięć złotych i dwadzieścia trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- odstępuje od obciążania pozwanych kosztami postępowania w pozostałym zakresie.

SSO Monika Muszko - Adamczak

Sygn. akt I C 261/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie w postępowaniu nakazowym od pozwanych J. M. i M. M. solidarnie kwoty 219 367,81 zł wraz z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, jednak nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 194 326,48 zł od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, iż dochodzone wierzytelności przysługują jej z tytułu zawartej z pozwanymi umowy kredyt hipoteczny (...) w PLN nr (...).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 29 września 2016 roku uwzględniono w całości żądanie powódki.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 28 akt) pozwani nie zaprzeczyli zasadności roszczenia wskazując jednocześnie, iż chcą znaleźć ugodowe rozwiązanie problemu poprzez ustalenie wysokości rat adekwatnych do ich możliwości finansowych. Podali, iż kredyt spłacali regularnie do czasu, gdy jedno z pozwanych utraciło pracę, co spowodowało utratę przez nich płynności finansowej. Podnieśli, iż powódka poinformowała ich, że mogą przystąpić do programu (...). Poczynili kroki celem sprzedaży domu, lecz wbrew założeniom tego programu czynności związane z sądowym odzyskaniem ich zobowiązań kredytowych nie zostały wstrzymane na czas sprzedaży domu.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 35 akt) powódka podtrzymała w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie. Uzasadniając podała, iż nie jest prawdą, że przystąpienie do programu (...) hamuje działalności windykacyjne wobec dłużników. Powódka wskazała, iż możliwe będzie zawieszenie ewentualnego przyszłego postępowania egzekucyjnego wobec pozwanych o ile zostanie podpisana przedwstępna umowa sprzedaży nieruchomości. Jako, że do dnia dzisiejszego nie została sprzedana nieruchomość pozwanych, powódka podtrzymała powództwo w całości.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2017 roku (k. 143 akt) pozwani sprecyzowali żądanie, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie (k. 189 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 grudnia 2010 roku pozwani J. M. i M. M. zawarli z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę o Kredyt hipoteczny (...) z oprocentowaniem zmiennym Nr (...), spłacanego w ratach annuitetowych udzielonego w walucie polskiej. Wysokość kredytu obejmowała kwotę 206.500,00 zł (umowa kredytu k. 109-118 akt). Zabezpieczenie spłaty kredytu stanowiła hipoteka zwykła w kwocie 206.500,00 zł oraz kaucyjna do kwoty 103.250,00 zł ustanowiona na nieruchomości, której właścicielami są pozwani (§ 4 części szczegółowej umowy kredytu). Dla nieruchomości pozwanych została założona Księga Wieczysta o nr (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy w Gliwicach.

W 2011 roku sytuacja finansowa stron uległa pogorszeniu z uwagi na utratę pracy przez pozwanego. Problemy finansowe spowodowały, iż strony zaczęły zalegać ze spłatą kredytu. Złą sytuację pogarszał dodatkowo fakt, iż pozwani oprócz przedmiotowej umowy kredytu zawarli jeszcze jeden kredyt we frankach szwajcarskich, co do którego także pozostawali w zwłoce (wyjaśnienia pozwanych na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r k. 126 i n.).

Pismem z dnia 25 lipca 2011 roku (k. 61 akt) pozwani wystąpili z wnioskiem o zawieszenie spłaty raty zadłużenia przypadających na 10 sierpnia 2012 roku - 10 października 2012 roku.

Na podstawie aneksu nr (...) z dnia 28 grudnia 2011 roku (k.119 akt) kredytobiorcy korzystali z 3 miesięcznej karencji w spłacie rat odsetkowych w terminie od 10 sierpnia 2012 roku do 10 października 2012 roku.

W dniu 24 września 2014 roku strony zawarły umowę ugody nr (...) (k. 69-70 akt), w której określono nowe warunki spłaty zobowiązania wraz z planem spłaty kredytu. Zgodnie z § 8 ugody bank mógł wypowiedzieć warunki spłaty ugody w przypadku niedotrzymania przez klienta zobowiązań określonych w ugodzie, w szczególności wobec braku spłaty zadłużenia zgodnie z harmonogramem, negatywnej oceny zdolności do spłaty zadłużenia albo zagrożenia upadłością.

Kolejne wnioski pozwanych, kierowane do powódki o restrukturyzacje były przez nią rozpatrywane negatywnie. Strony prowadziły z powódką rozmowy dotyczące przystąpienia przez pozwanych do programu (...). Zgodnie z założeniami tego programu, przystąpienie do niego nie powoduje automatycznego odstąpienia przez bank od czynności windykacyjnych, a zawieszenie postępowania egzekucyjnego jest możliwe dopiero po podpisaniu notarialnej umowy przedwstępnej na sprzedaż nieruchomości.

Wobec zaległości w terminowej spłacie wymagalnych rat, powódka pismem z dnia 5 lutego 2016 roku, kierowanym do pozwanych – z powodu braku spłaty zobowiązań, zgodnie z określonym w ugodzie planem spłaty, wypowiedziała przedmiotową umowę i wezwała kredytobiorców do zapłaty zadłużenia w terminie 30 dni. Na dzień wypowiedzenia zadłużenie pozwanych wobec powódki z tytułu przedmiotowej umowy kredytu wynosiło 214 421,78 zł, w tym z tytułu kapitału 194 326,48 zł, z tytułu odsetek bieżących 17 288,85 zł, z tytułu zaległych odsetek, naliczonych zgodnie z planem spłaty 2 714,01zł, odsetek za nieterminowa spłatę 62,44 zł oraz prowizji i opłat 30 zł (wypowiedzenia wraz z potwierdzeniami odbioru k.120-123). Pozwani nie spłacili wymagalnej wierzytelności.

W dniu 6 maja 2016 roku powódka skierowała do pozwanych wezwania do zapłaty, które zostały doręczone pozwanym w dniu 16 maja 2016 roku (wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami odbioru k.5-8). Pozwani nie uregulowali wymagalnego w wezwaniu zadłużenia.

Na dzień wniesienia pozwu wymagane zadłużenie wynosiło 219 367,81zł. Wysokość zaległego kapitału nie uległa zmianie. Odsetki za okres od 10 września 2015 roku do 10 sierpnia 2016 roku wynosiły 25 041,33zł (wyciąg z ksiąg bankowych k.4).

Pozwani deklarują, iż chcą porozumieć się z powódką w przedmiocie spłaty kredytu i wyrażają wolę zawarcia ugody (wyjaśnienia pozwanych na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r k. 126 i n.).

Pismem z dnia 13 września 2017 roku (k. 179 akt) powódka poinformowała pozwanych, iż mogą dokonywać bezpośrednich wpłat w minimalnej miesięcznej wysokości 1400 zł i wpłaty te będą przesłanką do niewszczynania przez bank postępowania egzekucyjnego.

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, uznając je za wiarygodne w całości, a także na podstawie twierdzeń powódki przedstawionych w pismach procesowych, które nie budziły wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Dokumenty przedłożone przez powódkę wzajemnie korelują i uzupełniają się. Strona pozwana nie podważała wartości dowodowej przedłożonych przez powódkę dowodów w postaci dokumentów.

Strona pozwana nie kwestionowała roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości. Nie kwestionowała także zasadności wypowiedzenia. Przeprowadzone postępowanie dowodowe Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Sąd oddalił wniosek pozwanych o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, gdyż strona nie wykazała, aby którakolwiek należność została nieprawidłowo wyliczona.

Sąd zważył co następuje:

Pozwanych łączyła z powódką umowa kredytu. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W myśl art. 75 ustawy w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu bank może umowę wypowiedzieć.

Możliwość wypowiedzenia umowy w przypadku uchybienia przez kredytobiorcę jej postanowieniom dotyczącym zasad i terminów spłat kredytu przewidywał również § 8 ugody zawartej przez strony w dniu 24 września 2014 roku, w której określono nowe warunki spłaty zobowiązania wraz z planem spłaty kredytu. Zapis ten przewidywał, że bank może wypowiedzieć warunki spłaty ugody w przypadku niedotrzymania przez klienta zobowiązań określonych w ugodzie, w szczególności wobec braku spłaty zadłużenia zgodnie z harmonogramem, negatywnej oceny zdolności do spłaty zadłużenia albo zagrożenia upadłością .

Zawarta między stronami umowa kredytu i ugoda określająca nowe warunki spłaty kredytu wykreowały stosunek zobowiązaniowy między stronami odpowiadający wyżej wskazanym przepisom.

Jak wskazano wyżej, strona pozwana nie podważyła w jakikolwiek sposób wartości dowodowej przedłożonych przez powódkę dokumentów. Nie podważyła także skuteczności wypowiedzenia. Sposób i warunki wypowiedzenia przez strony umowy kredytowej wynikają z postanowień umowy, a pozwani w zarzutach nie podnosili, aby bank nie mógł skorzystać z prawa wypowiedzenia kredytu. Podstawą wypowiedzenia było niespłacanie rat kredytu, czemu pozwani nie zaprzeczyli. Wobec niedotrzymywania przez pozwanych warunków umowy powódka miała możliwość wypowiedzenia ugody, co skutecznie uczyniła. Skutkiem wypowiedzenia umowy kredytu cała wierzytelność stała się wymagalna. Powódka wykazała zatem – zgodnie z art. 6 k.c. - roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości. Z przedłożonych dokumentów wynika zawarcie umowy, jej treść i zasady wypowiedzenia, natomiast z wyciągu z ksiąg banku wynika wysokość zadłużenia w czasie złożenia pozwu. Strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów podważających znaczenie przedłożonych przez powódkę dokumentów.

W tych okolicznościach w oparciu o przepisy art. 69 ust. 1 i 75 ust. 1 ustawy Prawo bankowe Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę objętą żądaniem pozwu.

Jednocześnie na mocy art. 98 kpc zasądzono od pozwanych na rzecz powódki zwrot poniesionych przez stronę powodową kosztów procesu.

W pozostałym zakresie odstąpiono od obciążania pozwanych kosztami postępowania na podstawie art. 102 kpc. biorąc pod uwagę trudną sytuację materialną pozwanych oraz ich postawę w toku postępowania, w szczególności deklaracje odnośnie zamiaru spłacania kredytu.